

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4103

гр. София, 08.06.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в закрито заседание на 08.06.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Весела Цанкова

като разгледа дело номер **13213** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248 от ГПК.

Образувано е по молба на [фирма] с искане за изменение на решение № 897/13.02.2020г. по адм.дело № 13213/2018г. в частта за разносните. Прави се искане на ответника да не се присъжда юрисконсултско възнаграждение. Посочва се, че съгласно §6, т. 1 от ПЗР на ЗИДЗОДОВ, измененията на закона се прилагат за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила.

Постъпил е отговор на молбата. В него е посочено, че юрисконсултско възнаграждение се дължи и на основание чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, преди приемането на новата разпоредба на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ.

Настоящата инстанция, след като разгледа становищата на страните и след тяхната преценка, счита, че искането за изменение на съдебното решение в частта за разносните е допустимо.

Разгледано по същество е основателно.

Със съдебното решение, след отхвърляне на предявените иски са присъдени разноски на ответника в размер на 900 лева, представляващи разходи за експертиза, изплатени на вещите лица. Също така е присъдена и сумата от 200 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по чл. 24 и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Действително, разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ /нова/ в случая е неприложима по силата на §6, т. 1 от ПЗР на ЗИДЗОДОВ. По силата на чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, когато искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разносните по производството. Текстът не посочва изрично дали се дължи юрисконсултско възнаграждение. Следва да се тълкува съгласно съдебната практика. Както в молбата на ищеца, така и в отговора на ответника е цитирана съдебна практика в смисъла на позицията на съответната страна. Законодателят е изменил ЗОДОВ в тази част, с което е въведена изрична правна регламентация. Изменението е в сила обаче за

новопредявени искиове, а преобладаващата съдебна практика към настоящия момент е че разпоредбите на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 ЗОДОВ се явяват специални по отношение на чл. 78 ГПК и чл. 143 АПК. Те не предвиждат, че при цялостно или частично отхвърляне на предявените искиове, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение. Съответно такова не следва да бъде присъждано.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ съдебно решение № 550/30. 01. 2020г. по адм. дело №2133/2019г. на АССГ в частта за разноските, като заменя думите „разноски за съдебното производство и юрисконсултско възнаграждение в общ размер от 1100 (хиляда и сто) лева“ с думите „разноски за съдебното производство в размер на 900 (деветстотин) лева“.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: